

Anniek GAVRIILAKIS

Directeur

Bond zonder Naam

Met een diploma rechten op zak en een sterke zin voor engagement koos Anniek GAVRIILAKIS er destijds voor in zee te gaan met Bond zonder Naam. Anderhalf jaar intussen staat de 37-jarige Limburgse aan het roer van de organisatie waarin ze een frisse wind wil laten waaien, met respect voor de wijsheid van vorige generaties.

‘We moeten het goede zichtbaar blijven maken’

Martine CROONEN

De stilte is niet leeg, maar vol antwoorden. Die spreuk siert de schouw in de Stiltehoeve van Bond zonder Naam (BZN), waar we Anniek Gavriilakis ontmoeten. „Stilte nodigt uit tot luisteren naar je eigen behoeften, maar ook naar wat de ander en de wereld nodig hebben”, zegt ze. Anderen helpen zit BZN in de genen. „Verbindend communiceren vraagt inlevend luisteren. Iemand op verhaal laten komen, biedt al een groot deel van de oplossing.”

–Hoe en waarom kwam u terecht bij Bond zonder Naam?

Ik ging rechten studeren omdat ik wilde bijdragen aan rechtvaardigheid in de samenleving. Van huis uit kreeg ik een flinke dosis zin voor engagement mee. Terwijl mijn ouders zich vooral lokaal engageerden, wilde ik mijn horizon verruimen. Na een bijkomende opleiding solliciteerde ik naar een baan als vrijwilligerscoach bij Bond zonder Naam, wat ik acht jaar zou doen. Ik kende de organisatie aanvankelijk niet en ontdekte gaandeweg het potentieel en de diepte van het verhaal achter de spreuken. Toen Patrick Hanjoul me de ruimte gaf zijn baan als directeur van BZN over te nemen, vond ik dat een logisch vervolg op mijn passie voor de organisatie en op mijn *drive* om in dienst te staan van haar werking.

–Hoe kijkt u terug op die voorbije achttien maanden als directeur?

Ik ben niet ‘mevrouw de directeur’ die alles weet of stuurt. Ik leid BZN op mijn eigen, natuurlijke manier en ik durf kwetsbaar te zijn. Met medewerkers en vrijwilligers vormen we een *community* die ijvert voor een warmere samenleving en die wie niet wordt gezien een stem geeft. Mijn voorgangers bouwden een mooi fundament. De samenleving evolueert en de noden verschuiven. Het is onze taak scherp te blijven luisteren naar wat onze tijd nodig heeft. Sommige oudere projecten gaven we een nieuw elan. Bij onze sociale kruidenier kunnen mensen nu zelf kiezen. We polsen naar wat ze echt nodig hebben en we nodigen hen uit de winkel mee te runnen. Klassieke voedselbedeling evolueerde naar het aanboren van potentieel. Het vraagt fijngevoeligheid, maar dat maakt ons werk net zo mooi.

„Wat je zegt, wat je doet en wie je bent moet coherent zijn om vertrouwen op te bouwen in een team.” © Frank Bahn Müller

–Hoe ziet u de samenleving evolueren?

Er is almaar meer nood aan menselijkheid en warmte. Het tegenovergestelde krijgt voldoende aandacht in de media. Angst verkoopt nu eenmaal, het genereert clicks en leidt in de politiek tot polarisatie. Dat maakt het lastig voor mensen. Gelukkig bieden tal van initiatieven een tegengewicht en zijn er heel wat doeners. Maar waar worden zij belicht?

„Deze baan geeft me de zin die ik nodig heb”

Ik wil niet enkel aanklaarten wat fout gaat, ik wil vooral het goede zichtbaar blijven maken. Sociale media zijn daartoe een dankbaar medium. BZN’s onderzoek naar eenzaamheid leert ons dat één op de vier mensen in België eenzaam is. We ontwikkelden daarom de workshop *Empathisch luisteren* en leiden elk werkjaar vijfhonderd burgers op. Een luisterende houding is immers geen passieve houding, maar een openstaan voor wat

geboren wil worden. Zelfredzaamheid is daarin altijd onze doelstelling.

–BZN telt vele vrijwilligers. Hoe vindt en motiveert u hen?

Heel wat mensen engageren zich graag, maar ze weten niet altijd hoe. BZN biedt zijn vrijwilligers diverse engagementen op maat aan, van schrijven met een gedetineerde over huiswerkbegeleiding bij kansarme kinderen tot een nieuwkomer helpen inburgeren. Voor jongeren zoeken we uit of een inleefreis die de vluchtroute van een asielzoeker nabootst, kansen biedt. Het maakt niet uit of eenzaamheid, geloof of zin zoeken de drijfveer is om vrijwilligerswerk te doen. De samenleving kan er met zulke mensen maar wel bij varen en zij stimuleren ook mij.

–De Stiltehoeve in Damme is een initiatief van BZN. Wat betekent stilte voor u?

Ik ben ontzettend graag onder de mensen, maar stilte voedt me en helpt me niet overprikkeld te geraken, zodat ik kan blijven zien wat de essentie is. De beweging naar buiten is even belangrijk als de beweging naar binnen. Je kunt niet eindeloos

geven. Sociale actie en verstillings vullen elkaar aan. Onze Stiltehoeve zowel als onze spreuken nodigen daartoe uit. Elk jaar geven we ook ‘stiltedagen’ weg aan mensen die veel zorgen. De stroom reacties toont hoezeer stilstaan en verdiepen nodig zijn.

–Hoe wil u bij BZN een frisse wind laten waaien?

Door te innoveren met respect voor het oude. ‘Oud’ staat daarbij voor wijsheid en schoonheid, ‘fris’ voor durven en energie. Ons DNA blijft hetzelfde. Onze aandacht gaat naar de meest kwetsbaren, maar we durven het op een andere manier aan te pakken. Onze achterban helpt ons krijtlijnen op te stellen voor de toekomst. We vertrekken met de voeten op de grond en zijn ambitieus in onze doelstellingen. Wat werkt goed? Wat ging de mist in? Hoe kunnen we het anders aanpakken? Ontmoeting, empowerment en verbondenheid blijven onze kernelementen. Deze baan geeft me de zin die ik nodig heb.